

บทบาทของผู้นำต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

The Role of Leaders in Improving People's Quality of Life

รัชนิกร กลัดแก้ว¹ อรรธม บัวบุญ² อัมพวรรณ นาซึก³ อาริสรา ศิริพันธ์⁴ นันทพันธ์ คคคง⁵

Ratchaneekon kladkaew, Onrampa Buaboon, Aumpawan Naseek,

Arrisa Siriphan, Nanthaphan Kodkong

บทคัดย่อ (Abstract)

บทความนี้ มุ่งนำเสนอ บทบาทของผู้นำต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบถึงบทบาทของผู้นำต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างไรให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ผู้นำเป็นบุคคลที่ประชาชนยอมรับให้มาทำหน้าที่ในการปกครองดูแลและให้ประชาชนดำเนินกิจกรรมต่างๆให้มีความก้าวหน้าในชีวิตและพร้อมรับมือกับสถานการณ์ต่างๆที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว บทบาทของผู้นำจะมีลักษณะของพฤติกรรมที่มีความรู้ความสามารถสูง และคุณลักษณะที่ดี รวมถึงการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพและมีกระบวนการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่มีอิทธิพลต่อหน่วยงานการปกครอง สามารถสร้างแรงบันดาลใจสร้างความปรารถนาที่ก่อให้เกิดความศรัทธาเชื่อถือ การยอมรับ และมีความเสียสละอุทิศตนโดยใช้ความสามารถอย่างดีที่สุด ตลอดจนการช่วยส่งเสริมบุคลากรในหน่วยงานที่ปฏิบัติงานร่วมกัน เพื่อที่จะบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

คำสำคัญ (Words): บทบาท; ผู้นำ; คุณภาพชีวิต

Received: 2021-10-12 Revised: 2021-10-30 Accepted: 2021-10-31

¹ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยการจัดการและพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Master of Public Administration Program, College of Local Management and Development, Pibulsongkram Rajabhat University. Corresponding Author e-mail: Ratchaneekon305@gmail.com

² หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยการจัดการและพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Master of Public Administration Program, College of Local Management and Development, Pibulsongkram Rajabhat University

³ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยการจัดการและพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Master of Public Administration Program, College of Local Management and Development, Pibulsongkram Rajabhat University

⁴ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยการจัดการและพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Master of Public Administration Program, College of Local Management and Development, Pibulsongkram Rajabhat University

⁵ วิทยาลัยการจัดการและพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม College of Local Management and Development, Pibulsongkram Rajabhat University

Abstract

In this article was aimed at presenting the role of leaders in improving people's quality of life. The objective was to know the role of leaders in improving people's quality of life to have a better quality of life. Leaders are people who accepted by people to act in governance and allow people to carry out activities to have progress in life and are ready to deal with rapidly changing situations. Leadership roles are characterized by highly competent behavior and good features including effective management and a process of creating interactions that influence the governing body. They can inspire, build a desire that produces trust, acceptance, and self-sacrifice using an individual's best talent as well as helping to promote personnel in the departments working together in order to achieve the goals set for the maximum benefit for the improvement of people's quality of life in the future.

Keywords: Role; Leader; Quality of life

บทนำ (Introduction)

มนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่ต้องอยู่รวมกลุ่มกัน มีการพบปะสังสรรค์ พึ่งพาอาศัยกัน เรียนรู้วิธีการอยู่ร่วมกันในสังคม ทำให้มนุษย์ต้องมีการปรับตัวอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้สามารถแสดงพฤติกรรมต่างๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความรู้ในการปกครองคนให้ดำเนินกิจกรรมต่างๆ ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนมีความเจริญก้าวหน้า ก้าวทันตามสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วหรือตอบสนองความต้องการที่เป็นประโยชน์สูงสุดของคนในชุมชน การคัดเลือกผู้นำชุมชนจึงเป็นสิ่งสำคัญ เพราะผู้นำมีผลต่อการคงอยู่ ความเจริญ หรือการล่มสลายของชุมชนได้ จากอดีตถึงปัจจุบันความสำคัญของผู้นำยิ่งมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้น ตลอดจนการสร้างความสำเร็จก้าวหน้าต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในด้านต่างๆ ให้ดีขึ้น จะเห็นได้จากกรอบของวิสัยทัศน์ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ได้ยึดหลัก ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างมีเหตุผล มีความพอประมาณและมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีต่อการบริหารที่มีความเสี่ยง สำหรับการพัฒนายั่งยืนเพื่อให้ประชาชนทุกคนมีความเป็นอยู่ที่ดี มีความสุข อยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสามัคคี และอีกประการหนึ่ง ยึดคนเป็นศูนย์กลาง โดยมุ่งสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกช่วงวัยให้มีความสมบูรณ์ มีวินัย มีความรู้ มีทักษะ มีทัศนคติที่ดี มีความรับผิดชอบ มีคุณธรรมและจริยธรรม (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559) ซึ่งสอดคล้องกับการกำหนดเป้าหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 ที่มีแนวทางการพัฒนายกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้สูงขึ้นเพื่อพร้อมรับมือกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว(สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2564) เพราะฉะนั้นผู้นำจึงมีส่วน

เกี่ยวข้องในการ ดูแล กำหนดเป้าหมาย วิสัยทัศน์ นโยบายหรือแนวทางการพัฒนา เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างเต็มที่

การบริหารและพัฒนาประชาชนจะเกิดขึ้นได้อย่างสมบูรณ์นั้นจะต้องเกิดจากวิสัยทัศน์ของผู้นำ อันเป็นเครื่องมือผลักดันให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีคุณภาพที่ดียิ่งขึ้น ความสำเร็จของการพัฒนาจะขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น ประสิทธิภาพการบริหารองค์การ การวางแผน การกำหนดนโยบาย ผู้นำโดยมีผู้บริหาร สมาชิกสภา หัวหน้าส่วนราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น และผู้นำท้องถิ่นต่างๆ ซึ่งเป็นกลไกหลักในการปฏิบัติงาน การบริหารงาน ทั้งอำนาจหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง ร่วมกับกลุ่มผู้นำท้องถิ่นที่ไม่เป็นทางการ เช่น ประธานกลุ่มสตรี พระภิกษุสงฆ์ ประธานกลุ่มอาชีพ รวมถึงผู้ที่ได้รับการยอมรับจากชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน ผู้นำไม่เป็นทางการเหล่านี้ ได้มีบทบาทในการขับเคลื่อนการพัฒนา การวางแผน การกำหนดนโยบาย เป็นต้น รวมไปถึงลักษณะโครงสร้างทางภูมิศาสตร์และที่ตั้งที่แตกต่างกันทำให้เกิดความหลากหลายของการดำรงชีวิต สังคม วัฒนธรรม การสร้างอาชีพ และรายได้ของประชาชนในพื้นที่นั้นๆ ตลอดจนการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐานทางสังคมจากภาครัฐ จึงจำเป็นต้องอาศัยกลไกการบริหารของผู้นำ การปกครองเป็นส่วนเชื่อมประสานในการให้บริการจากภาครัฐสู่ประชาชนให้บริการอย่างทั่วถึง

ดังนั้น ผู้นำจึงมีส่วนสำคัญในการบริหารงานของท้องถิ่น เนื่องจากเป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับจากประชาชนในชุมชน ทั้งผู้นำที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ผู้นำจึงเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาประชาชนให้มีบริการที่ดี มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสมบูรณ์ และให้ประชาชนมีทัศนคติและพฤติกรรมในการใช้ชีวิตเป็นไปตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากลสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะที่ดีขึ้น ให้คนทุกช่วงวัยมีวินัย มีทักษะ ความรู้ ความสามารถ มีอาชีพ มีรายได้ในการดำรงชีวิต

สำหรับบทความวิชาการในครั้งนี้ มีประเด็นที่จะนำเสนอเรื่อง บทบาทของผู้นำต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบถึงบทบาทของผู้นำต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างไรให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและมีแนวทางดำเนินงานอย่างไรให้มีคุณภาพ ดังต่อไปนี้

แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทของผู้นำ

ผู้ที่ดำรงตำแหน่งผู้นำหรือผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาทหน้าที่ที่สำคัญต่อความสำเร็จในการบริหารงาน การวางแผน การกำหนดนโยบายการพัฒนางค์การเพื่อให้เป็นไปในทิศทางที่ผู้นำตั้งไว้ และสิ่งที่ผู้นำต้องให้ความสำคัญคือ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ซึ่งถือเป็นรากฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาชุมชน สังคมและประเทศ หากรากฐานไม่เข้มแข็ง ไม่มั่นคง อาจนำไปสู่การล่มสลายของประเทศชาติก็เป็นได้ และหน้าที่ความรับผิดชอบและบทบาทแรกของผู้นำและเกี่ยวข้องกันโดยตรง นั่นก็คือ การวางแผน ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการคิดและการตัดสินใจ ดังที่ (กวี วงศ์พุด, 2542) กล่าวว่า ผู้ซึ่งเป็นศูนย์กลางหรือจุดรวมของกิจกรรมภายในกลุ่ม

เปรียบเสมือนแกนของกลุ่ม เป็นผู้มีโอกาสติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นมากกว่าทุกคนในกลุ่มมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มสูง การวางแผนนั้นเกิดขึ้นในทุกระดับของการบริหารในองค์การทุกแห่ง ที่ต้องมีการกระทำกันอย่างกะตือรือร้นตลอดเวลาโดยไม่มีสิ้นสุดและมีการปรับปรุงแผนที่ได้กำหนดไว้ อยู่เสมอและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาหรือนโยบายการพัฒนา โดยผู้นำจะต้องมีความสามารถในการวางแผนอย่างครอบคลุมในทุกๆด้าน วางแผนอย่างเป็นระบบ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักคิดวิเคราะห์ ใช้วิจารณญาณ โดยอาศัยความสามารถทางด้านสติปัญญาของตัวเอง (ยุวดี พวงรอด, 2557) ซึ่งมีตัวอย่างให้เห็นถึงการผู้นำคนหรือผู้บริหารที่มีบทบาทผู้นำที่ดีที่เป็นผู้นำทางการและผู้นำที่ไม่เป็นทางการ เช่น นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ใหญ่บ้าน พระภิกษุสงฆ์ หรือชาวบ้านที่ ซึ่งอาจจะไม่มีตำแหน่งแต่เป็นคนในชุมชนและมีภาวะความเป็นผู้นำในตัว และเขามีอิทธิพลต่อชาวบ้านในชุมชน มุมมองที่กว้างไกล มีความกล้าหาญ มีความเสียสละ ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนแต่พร้อมที่จะทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวมและมีความสามารถในการบริหารจัดการในเรื่องต่างๆทำให้สามารถแก้ไขปัญหาและตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถวางแผน ป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาสามารถป้องกันความเสียหายได้เนื่องจากมีข้อมูลที่นำเชื่อถือถูกต้อง แม่นยำ และทันทั่วถึง มีการประชาสัมพันธ์เตือนภัย มีการสื่อสารข้อมูลให้ประชาชนได้รับรู้และเข้าใจง่าย ไม่ปกปิดข้อมูล ไม่หลอกลวงประชาชน มีการวางแผนรับมือกับน้ำท่วมอย่างมีประสิทธิภาพ หรือถ้าไม่สามารถป้องกันน้ำท่วมได้จริงๆ ก็ต้องมีการวางแผนอพยพชาวบ้านออกจากชุมชนที่เสี่ยงภัยได้ มีการบริจาคสิ่งของ ถุงยังชีพ หรือให้ความช่วยเหลือคนในชุมชนให้ทั่วถึงเป็นอย่างดี ทุกคนช่วยเหลือกันอย่างเต็มที่ ไม่มีใครถูกกลืนทำให้ชาวบ้านมีศรัทธา มีความสามัคคีกัน ไม่ทะเลาะกันเพื่อแย่งชิงกัน จึงเห็นได้ว่า ผู้นำ มีความสามารถในการหลายๆด้าน ทั้งในด้านของการวางแผนการดำเนินงาน ด้านสื่อสาร การให้ข้อมูล หรือ การจูงใจให้ทุกคนเห็นแก่ส่วนรวม และหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาในอนาคตให้ดียิ่งขึ้นเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่องานของประชาชนในการดำรงชีวิต ประโยชน์ของการวางแผนสรุปได้ดังนี้ (การบริหารงานคุณภาพในองค์กร, 2561) 1.การวางแผนทำให้รู้ทิศทางในการดำเนินงานเมื่อผู้ปฏิบัติงานรู้ทิศทางการทำงานก็สามารถประสานงานกันรู้ว่าควรทำอะไรและทำอย่างไรจะได้ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หากไม่มีการวางแผนนอกจากจะไม่รู้ว่าจุดหมายปลายทางอยู่ที่ไหนแล้วยังก่อให้เกิดการสูญเสียหรือสิ้นเปลืองทรัพยากรอีกด้วย 2.การวางแผนทำให้ลดความไม่แน่นอนลง เพราะผู้นำจะมุ่งมั่นไปสู่จุดหมายปลายทางได้อย่างแน่วแน่และสามารถคาดคะเนการเปลี่ยนแปลงอันเกิดขึ้นได้อย่างดียิ่งขึ้นโดยสามารถปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและในขณะเดียวกันก็ต้องมีการเตรียมพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงอย่างเหมาะสมให้ทันถ่วงที 3.การวางแผนทำให้ลดความเสียหายลงและไม่ก่อให้เกิดความซ้ำซ้อนของงานที่จัดทำไว้เนื่องจากการวางแผนทำให้รู้ทั้งวิธีการและเป้าหมายของงานจึงทำให้มีความชัดเจนในการทำงานรู้ว่ากิจกรรมใดควรทำก่อนหลังอย่างไรการซ้ำซ้อนและการสิ้นเปลืองจึงไม่เกิดขึ้น 4.การวางแผนทำให้รู้ถึงมาตรฐานในการควบคุมหน้าที่ขั้นสุดท้ายของการบริหารงานคือการควบคุมให้เป็นไปตามเป้าหมายที่ผู้นำนั้นมีการกำหนดไว้และที่สำคัญของการควบคุมนั้นก็คือมีมาตรฐานที่ให้เปรียบเทียบกับปฏิบัติที่

เกิดขึ้นจริง ซึ่งการวางแผนจึงเป็นตัวกำหนดมาตรฐานได้อย่างแน่นอนและมีความชัดเจนยิ่งขึ้น

ดังนั้น ผู้นำต้องใช้ความรู้ความสามารถ และใช้ทักษะในการวางแผน การกำหนดนโยบาย ให้ดีมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพื่อให้เกิดการพัฒนาต่อองค์กร และเพื่อประโยชน์ของประชาชนและพร้อมรับมือกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในอนาคตต่อไป

คุณลักษณะของผู้นำ

คุณลักษณะของผู้นำจะเกี่ยวเนื่องมากจากบทบาทผู้นำโดยบริบทที่ได้มานั้นเป็นการสร้างความเข้าถึงความสำคัญของการเป็นผู้นำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันมีสถานการณ์ของโลกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วในทุกๆด้าน อาทิ ด้านการเป็นอยู่ ด้านความปลอดภัย ด้านการศึกษา ด้านสุขอนามัยของประชาชน เป็นต้น การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวก็ส่งผลกระทบต่อและทุกภาคส่วนของสังคม พร้อมทั้งเป็นแรงกระตุ้นที่จะผลักดันให้มีการบริหารจัดการและพัฒนาในทุกระดับและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น จึงความจำเป็นที่จะต้องเข้าใจคุณลักษณะของผู้นำ ตามแนวคิดของ (Nadler & Tushman, 2007) สรุปได้ ดังนี้

1) ผู้นำเป็นผู้สร้างวิสัยทัศน์เพื่อเป็นการผลักดันและพัฒนาประชาชนไปสู่ความเจริญก้าวหน้า และผู้นำต้องมีความสามารถในการนำผู้อื่นได้ด้วยการเป็นตัวอย่างที่ดีของประชาชนและพร้อมรับมือกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

2) ผู้นำต้องมีการสร้างแรงจูงใจ เพื่อกระตุ้นให้องค์กรและประชาชนมีทิศทางเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้และให้เห็นถึงความเชื่อมั่นและแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นที่จะนำพาประชาชนหรือหน่วยงานไปสู่ความสำเร็จ

3) ผู้นำเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในการทำงานร่วมกับประชาชนหรือหน่วยงานอื่นๆ โดยการแสดงออกถึงการสนับสนุน แสดงออกถึงความเห็นอกเห็นใจ และแสดงออกถึงความเชื่อมั่น เพื่อจะนำไปสู่การสร้างเสริมศักยภาพของความเป็นผู้นำให้มีคุณภาพ ทั้งด้านความรู้ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรม

คุณสมบัติของผู้นำ

การเป็นผู้นำที่ดีนอกจากมีคุณลักษณะแล้วต้องมีคุณสมบัติของการเป็นผู้นำและยึดถือปฏิบัติ ผู้นำจะประสบผลสำเร็จในการทำงานสูงกว่าผู้ที่ไม่ใช่ผู้นำกล่าวคือผู้นำจะต้องมีคุณสมบัติที่สำคัญ 6 ประการ ตามแนวคิดของ (Kirkpatrick & Loke, 2008) สรุปได้ ดังนี้

(1) ผู้นำต้องมีพลังในการปฏิบัติงานสูง และมุ่งมั่นไปสู่เป้าหมาย วิสัยทัศน์ ที่กำหนดไว้อย่างชัดเจนให้บรรลุผลสำเร็จ

(2) ผู้นำต้องมีความรับผิดชอบในการดูแลประชาชนและหน่วยงานที่ตนเองดูแลอย่างเต็มที่

(3) ผู้นำต้องมีความซื่อสัตย์สุจริตและมีศักดิ์ศรีสร้างความไว้วางใจให้กับประชาชนเกิดความนับถือแสดงออกถึงความเสมอต้นเสมอปลายในการทำงานและแสดงให้เห็นว่าคำพูดและการปฏิบัติตนของผู้นำนั้นสอดคล้องกันตลอดเวลา

(4) ผู้นำต้องมีความเชื่อมั่นในตนเอง เพื่อจะทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชาหรือประชาชนเกิดการยอมรับในการตัดสินใจของผู้นำเป็นสิ่งที่ถูกต้อง

(5) ผู้นำต้องมีความเฉลียวฉลาดเพียงพอที่จะรวบรวมสังเคราะห์และตีความสารสนเทศเพื่อนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์การแก้ปัญหาและการตัดสินใจที่ถูกต้อง

(6) ผู้นำต้องมีความรู้เกี่ยวกับงานในหน้าที่ ผู้นำที่มีศักยภาพสูงต้องมีทักษะความรู้และความรอบรู้ในงานขององค์กรที่ตนรับผิดชอบ

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ผู้นำต้องมีคุณลักษณะและคุณสมบัติของการเป็นผู้นำที่ดีในการพัฒนาศักยภาพของตนเองเพื่อนำไปพัฒนาประชาชนให้ดีขึ้น สิ่งสำคัญคือผู้นำต้องตระหนักและเชื่อมั่นในตนเอง พุ่มพเพเพื่อส่วนรวมก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนหรือองค์กรการ โดยกำหนดเป้าหมายหรือวิสัยทัศน์ของตนให้ชัดเจน โดยการใช้ทักษะความรู้ความสามารถในตัวผู้นำมาพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนของตนเองได้เป็นอย่างดีและในขณะเดียวกัน และมีการเตรียมพร้อมรับมือกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปได้เป็นอย่างดี

คุณธรรมจริยธรรมของผู้นำ

คุณธรรม หมายถึง ความดีงามที่อยู่ในจิตใจ ได้แก่ ความเมตตา กรุณา ความซื่อสัตย์ ความโอบอ้อมอารีมีน้ำใจ ความเสียสละ ความ پاکเพียรอดสาหัส ความเห็นอกเห็นใจ ความละเอียดต่อความชั่ว ความกล้าที่จะทำความดี สิ่งเหล่านี้จะส่งเสริมในความเป็นผู้นำให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จริยธรรมของผู้นำ หมายถึง สิ่งที่ผู้นำควรปฏิบัติ ได้แก่ ผู้นำทำงานด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจเพื่อนำพาความเจริญก้าวหน้ามาสู่ประชาชนและหน่วยงานที่ตนเองนั้นรับผิดชอบ มีเมตตา กรุณา ยึดหลักธรรมคำสอนทางศาสนา และประพฤติตนเป็นตัวอย่างที่ดีให้คนได้ประจักษ์ ปฏิบัติงานตรงเวลา ไม่ย่อท้อ หรือมีการฉ้อโกงในหน่วยงานของตนเอง มีความสุภาพเรียบร้อยในการแต่งกาย วาจา ผู้นำต้องมีความยุติธรรมเป็นกลางและมีความเสมอภาคต่อประชาชน ผู้นำต้องมั่นศึกษาหาความรู้อยู่เสมอเพื่อให้ทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป โตไม่ใช้กลวิธีหรืออิทธิพลเพื่อหาผลประโยชน์ส่วนตัว และมีการดูแลประชาชนอย่างทั่วถึงและหน่วยงานของตนเสมอ

ผู้นำ เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและสิ่งสำคัญที่สุดคือการเป็นผู้นำที่มีคุณธรรมจริยธรรมเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่คนในชุมชน สังคม และประเทศชาติ หรือในทางตรงกันข้ามถ้ามีผู้นำที่ไม่ดีขาดคุณธรรมจริยธรรม ก็อาจนำพาประชาชนไปสู่ความทุกข์และเกิดปัญหากับชีวิตของประชาชนได้ ซึ่งผู้นำที่ดีจะอาศัยหลักธรรมในการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

พรหมวิหาร 4 เป็นหลักธรรมสำคัญอันประเสริฐ ที่ทำให้คนประพฤติปฏิบัติ ประกอบด้วย เมตตา กรุณา มุทิตา และอุเบกขา แก่นของหลักธรรมนี้สามารถนำมาประยุกต์ใช้สำหรับผู้นำหรือนักปกครองท้องถิ่น เพื่อให้ผู้ใต้บังคับบัญชาทำงานได้อย่างมีความสุขและสร้างขวัญกำลังใจและเสริมสร้างประสิทธิภาพในการทำงานให้ดียิ่งขึ้นและนำไปสู่การพัฒนาให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นได้อีกด้วย

1.เมตตา คือ ความรักใคร่ปรารถนาให้เป็นสุข มีจิตแผ่ไมตรีและประโยชน์ต่อผู้อื่น เป็นสิ่งที่ผู้นำควรมีและต้องคำนึงถึงการดูแลเอาใจใส่ประชาชนอย่างทั่วถึงและผู้ใต้บังคับบัญชาควรสนับสนุนให้คำแนะนำในการทำงานเพื่อให้ความสุขกับการทำงานมากขึ้น

2.กรุณา คือ ความสงสารคิดช่วยให้ผู้อื่นพ้นทุกข์ เพื่อบำบัดความทุกข์ยาก หากประชาชน

หรือผู้ได้บังคับบัญชามีปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนินชีวิต ผู้นำควรพูดคุย สอบถามถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในเรื่องราวต่างๆ ที่ทุกขใจพร้อมทั้งหาแนวทางช่วยเหลือและการแก้ไขปัญหานั้นให้ดีขึ้น

3.มุกิตา คือ มีความยินดี เมื่อผู้อื่นเป็นสุขไม่อิจฉาริษยาผู้อื่น เมื่อผู้ได้บังคับบัญชาประสบความสำเร็จในเรื่องงานหรือเรื่องต่างๆ ควรแสดงความยินดีด้วยความจริงใจ

4.อุเบกขา คือ ความวางใจเป็นกลาง ผู้นำต้องปฏิบัติหน้าที่ในการบริหารด้วยความเป็นธรรมมีจิตใจเที่ยงธรรมไม่เอนเอียงด้วยความรักหรือชัง และปฏิบัติตนกับประชาชนอย่างเท่าเทียมกันไม่มีการเลือกปฏิบัติ

นอกจากหลักธรรมดังกล่าวแล้ว ยังมีหลักธรรมอื่นๆ อีกหลากหลายประการที่ผู้นำสามารถนำมาใช้ในการเป็นผู้นำ อีกทั้งผู้นำควรมีหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีและตามธรรมาภิบาล มาเป็นแนวทางในการบริหาร เพื่อที่จะสามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ซึ่งประกอบด้วย

1.หลักนิติธรรม หมายถึง การมีกฎระเบียบที่เป็นธรรมกับประชาชนทุกคน มีการบังคับใช้อย่างเสมอภาคโดยไม่มีการเลือกปฏิบัติแบบสองมาตรฐานผู้นำต้องมีการดูแลการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามกรอบของระเบียบและกรอบเวลาการปฏิบัติไม่ให้มีการใช้ไปแสวงหาประโยชน์โดยไม่ชอบและผู้นำควรเคารพสิทธิและเสรีภาพของประชาชนและมีการปรับปรุงกฎระเบียบให้ทันสมัยสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบัน

2.หลักคุณธรรม หมายถึง ผู้นำต้องยึดมั่นในความถูกต้องอันดีงามในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีแก่สังคมและส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองไปพร้อมกันเพื่อร่วมสร้างสันติให้ชุมชนหรือสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และมีความซื่อสัตย์จริงใจอดทน มีระเบียบวินัยและประกอบอาชีพด้วยความสุจริตโดยไม่กระทำหรือสนับสนุนการคอร์รัปชันพร้อมทั้งร่วมมือกันควบคุมไม่ให้เกิดการคอร์รัปชัน

3. หลักความโปร่งใส หมายถึง ผู้นำต้องเป็นคนที่มีสุจริต ไม่คดโกง มีความโปร่งใสเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่สามารถตรวจสอบได้ในทุกๆ ด้านอาทิการมีระบบงานที่ชัดเจนเปิดเผยได้มีกระบวนการให้สามารถตรวจสอบความถูกต้องชัดเจนได้และมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนอย่างตรงไปตรงมาถูกต้องโปร่งใสสอดคล้องกับเวลาและสถานการณ์

4.หลักการมีส่วนร่วม หมายถึง ผู้นำควรเปิดโอกาสให้ประชาชนหรือพนักงานได้เข้ามามีส่วนร่วมทางการจัดการและการบริหารที่เกี่ยวกับการให้ข้อเสนอแนะและการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนรวมทั้งการจัดสรรทรัพยากรขององค์กรซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของประชาชนและการดำเนินงานพนักงานโดยการให้ข้อมูล การรับฟังและแสดงความคิดเห็น ให้คำแนะนำปรึกษา ร่วมกันวางแผน ร่วมปฏิบัติ ตลอดจนการนำนโยบายไปปฏิบัติ

5.หลักความรับผิดชอบต่อผลการปฏิบัติหน้าที่ หมายถึง ผู้นำควรตระหนักในสิทธิหน้าที่ความสำนึกในความรับผิดชอบต่อการใส่ใจดูแลและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในทุกๆ ด้านและกระตือรือร้นในการแก้ไขปัญหาหรือหาแนวทางในการช่วยเหลือ รวมไปถึงการเปิดโอกาสและ

เคารพในความคิดเห็นต่างและมีความกล้ารับผิดชอบต่อการกระทำของตัวเอง

6.หลักความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล หมายถึง ผู้นำมีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่าเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ผู้นำควรนำหลักธรรมและหลักธรรมาภิบาลมาเป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารและนำมาเป็นแบบแผนในการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่ดีในการทำงาน และรับทราบถึงบทบาทที่แท้จริงของผู้นำในการขับเคลื่อนชุมชน สังคม หรือเพื่อเป็นหลักเกณฑ์ให้ประชาชนได้ใช้ในการพิจารณาในการคัดเลือกผู้นำเพื่อให้ได้ผู้นำที่เป็นคนดี มีคุณธรรมจริยธรรมในการบริหาร และนำพาความสุขความเจริญมาพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้นต่อไป

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

การพัฒนาเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนด้วยการให้ผู้นำเข้ามามีบทบาทในการคิดนโยบาย จัดทำแผนการพัฒนา เพื่อพัฒนาสังคม ด้านการเป็นอยู่ ด้านความปลอดภัยด้านการศึกษา ด้านสุขอนามัยของประชาชนไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

คุณภาพชีวิตเป็นสิ่งสำคัญต่อตัวบุคคลในชุมชน สังคมและเป็นสิ่งที่มีคุณค่า ประชาชนสามารถกำหนดสร้างกฎเกณฑ์มาตรฐานเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตในระดับที่ดียิ่งขึ้นและการจะทำให้ตนเอง สังคมมีการพัฒนาและนำไปสู่เป้าหมายที่ตัวเราปรารถนา ทั้งบุคคล ครอบครัว ชุมชน จึงต้องมีการพัฒนาตนเองในด้านต่างๆเช่น ด้านการศึกษา ด้านร่างกายจิตใจ ด้านความคิด เพื่อให้ตนเองมีความรู้ มีทักษะการคิดและเจตคติที่ดี หากเรารู้จักบริหารตนเอง มีความเอื้ออาทรต่อบุคคลอื่นๆการทำอาชีพมีรายได้ที่สุจริต มีคุณธรรมและศีลธรรม ฯลฯ หากทุกคนในชุมชน สังคม สามารถปฏิบัติได้ดังที่กล่าวมาก็สามารถที่จะช่วยยกระดับทั้งของตนเอง ชุมชน และสังคมให้มีคุณค่ามีความเจริญก้าวหน้า ก้าวทันสถานการณ์ต่างๆที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว การพัฒนาคุณภาพชีวิตไปสู่สังคมอุดมคติในอนาคตจะทำให้ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในชุมชนหรือสังคมก็จะลดลงไปหรือหมดไป เช่น ปัญหาเรื่องการศึกษา ปัญหาในครอบครัว ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาการประกอบอาชีพ ปัญหาที่เป็นอันตรายถึงชีวิต ฯลฯ ดังนั้น ทุกประเทศบนโลก จึงให้ความสำคัญและพยายามอย่างเต็มที่ในการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกคนให้สูงขึ้นจนถึงระดับมาตรฐานที่สังคมกำหนดและต้องการ ทั้งนี้ เพื่อช่วยให้ประชาชนทุกกลุ่มในสังคมมีความคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นคืออยู่ดีมีความสุขสมบูรณ์โดยทั่วกัน

พิพัฒน์ จันทรา อธิบายว่า คุณภาพชีวิตเป็นการมองชีวิตของมนุษย์โดยภาพรวมเพราะมนุษย์ประกอบด้วยด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด และในขณะเดียวกันมนุษย์มีความสำคัญ การเมือง เศรษฐกิจ ดังนั้น เราไม่สามารถกล่าวถึงบุคคลใดบุคคลหนึ่งในมุมใดมุมหนึ่งเท่านั้นแต่เราต้องมองในความมนุษย์ในทุกด้าน กล่าวได้ว่า คุณภาพชีวิตของแต่ละบุคคลที่มีสภาพความเป็นอยู่ที่ดี ในทุกๆด้านไม่ว่าจะดีหรือไม่ดีอย่างไร ระดับคุณภาพชีวิตของทุกคนนั้นจึงมีพิจารณาชีวิตความเป็นอยู่ในช่วงเวลานั้นๆ มุมมองคุณภาพชีวิตไม่เหมือนกันแตกต่างกันไปตาม

รูปแบบของการใช้ชีวิตของแต่ละบุคคล เช่น เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา เป็นต้น (พิพัฒน์ จันทรา, 2542) องค์การอนามัยโลก (World Health Organization) ได้ให้องค์ประกอบของคุณภาพชีวิต 4 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านร่างกาย (physical domain) 2) ด้านจิตใจ (psychological domain) 3) ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม (social relationships) 4) ด้านสิ่งแวดล้อม (environment) (สุวัฒน์ มหัตนิรันดร์กุลและคณะ, 2540) สรุป ผู้นำจะต้องยึดหลักขององค์การอนามัยโลกโดยการพัฒนาคุณภาพชีวิตทั้ง 4 ด้าน

1) ด้านร่างกาย ผู้นำจะต้องพัฒนาและให้ความรู้ความสำคัญแก่ประชาชนในการดูแลสุขภาพชีวิตของตนเองให้มีสุขภาพร่างกายแข็งแรงทั้งผู้สูงอายุและเด็กโดยการบริโภคอาหารให้ถูกสุขอนามัย ออกกำลังกายเป็นประจำ

2) ด้านจิตใจ ผู้นำพัฒนาคนในชุมชนให้มีสุขภาพจิตที่ดี จิตใจดีต่อกัน เห็นคุณค่าในตนเอง และจัดกิจกรรมต่างๆ ให้ผู้สูงอายุหรือคนในชุมชนรู้สึกผ่อนคลายสบายใจ

3) ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม คือ ผู้นำจะเข้ามามีบทบาทในการสื่อสารและพัฒนาให้คนในชุมชนและชุมชนใกล้เคียงได้มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันพึ่งพาอาศัยกัน

4) ด้านสิ่งแวดล้อม ผู้นำมีบทบาทในการร่วมมือกับคนในชุมชนร่วมกันพัฒนาสิ่งแวดล้อมให้น่าอยู่และรักษาสภาพแวดล้อมให้อยู่คู่กับชุมชน

ผู้นำกับปัจจัยในการพัฒนาคุณภาพชีวิต

1.ผู้นำกับปัจจัยด้านประชากร ผู้นำกับการพัฒนาคุณภาพประชากรในแง่ของการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรหมายถึง ผู้นำมีการพัฒนาให้ประชากรมีชีวิตที่มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจมีการรับประทานอาหารถูกสุขลักษณะและเพียงพอกับความต้องการมีที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมมีเครื่องนุ่งห่มและยารักษาโรคมีโอกาเข้าถึงการบริการขั้นพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตมีความปลอดภัยมีงานทำและมีรายได้เพื่อใช้จ่ายในการดำรงชีวิตตามสมควรแก่อัตราที่ได้รับการศึกษาเป็นพลเมืองดีของชาติและสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมีความสุข (สมจิตต์สุพรรณทัสน์และนิภามนุญปิ, 2525)

2. ผู้นำกับปัจจัยการศึกษา เป็นปัจจัยที่สำคัญและผู้นำมีอิทธิพลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรเนื่องจากการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาสติปัญญาและสุขภาพของบุคคลที่ดีอยู่แล้วให้เจริญยิ่งขึ้น ผู้นำจึงต้องพัฒนาส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาให้มีความสำคัญที่สุด

3. ผู้นำกับปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ประชากรจะมีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์แข็งแรงมีรายได้การที่ดีมีความสามารถในการประกอบอาชีพได้ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าปัจจัยด้านเศรษฐกิจมีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต ผู้นำจึงเข้ามามีบทบาทในการส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพร่างกายแข็งแรงและการประกอบอาชีพของคนในชุมชนให้มีรายได้ในการประกอบอาชีพ จัดตั้งกลุ่มสอนอาชีพให้กับประชาชน

4. ผู้นำกับปัจจัยด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม เป็นปัจจัยที่สำคัญและผู้นำเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิตทั้งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและมนุษย์สร้างเพื่อสภาพแวดล้อมและความเป็นอยู่ของประชาชน สภาพแวดล้อมใน

ชุมชนน่าอยู่มากขึ้นผู้นำจึงมีบทบาทเข้ามามีส่วนในการคิด วางแผน พัฒนาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

5. ผู้นำกับปัจจัยด้านคุณธรรมจริยธรรม การที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต ผู้นำจะต้องมีคุณธรรมจริยธรรมในตัวเอง และนำไปพัฒนากับคนในชุมชนให้มีคุณธรรมจริยธรรมเป็นตัวที่แสดงออกถึงคุณงามความดี การทำความดี ความซื่อ และการมีศีลธรรมในตัวบุคคลหรือผู้นำ เป็นคุณค่าของชีวิตที่จะทำให้ชีวิตมีความสุข สังคมสงบสุข ส่งผลให้เป็นปัจจัยในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและผู้นำ

ดังนั้น การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในประเทศไทยจึงต้องมีหน่วยงานรัฐมารับผิดชอบในการพัฒนายกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในทุกด้านให้มีความเสมอภาค เท่าเทียมกันในการรับบริการและหัวใจสำคัญของการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน คือผู้นำที่จะเป็นแรงขับเคลื่อนในการพัฒนาให้ประชาชนอยู่ดีมีกินและการดำรงชีวิตให้ปลอดภัยพร้อมทั้งพัฒนาปัจจัยต่างๆให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตสูงขึ้น

บทบาทของผู้นำต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

ผู้นำเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในหลายด้านและพัฒนาตนเองให้มีศักยภาพในการทำงานอยู่เสมอนอกจากจะพัฒนาตนเองให้ดีแล้ว สิ่งสำคัญที่ผู้นำควรตระหนักถึง คือ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยผู้นำมีหน้าที่การกำหนดนโยบายการพัฒนาหรือแนวทางในการช่วยเหลือประชาชนที่ประสบปัญหาในด้านต่างๆ เนื่องจากสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว โดยจะยกตัวอย่าง จากสถานการณ์ที่กำลังเผชิญอยู่ในปัจจุบันจากการแพร่ระบาดของเชื้อโรคโควิด-19 ซึ่งเป็นโรคติดต่อแพร่จากคนสู่คนผ่านทางฝอยละอองจากจมูกหรือปากซึ่งขับออกมาเมื่อผู้ป่วย ไอหรือจาม ทำให้ผู้ติดเชื้อเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและมีผู้เสียชีวิตด้วยโรคโควิด-19 เป็นจำนวนเพิ่มมากขึ้น รุนแรงและควบคุมยากขึ้น จึงส่งผลกระทบในด้านต่างๆ เช่น ด้านการศึกษา ด้านสุขภาพของประชาชน ด้านอาชีพ เป็นต้น และเกิดขึ้นกับกลุ่มคนทุกกลุ่มแต่บ่อนทำลายกลุ่มประชากรเปราะบางมากที่สุด ซึ่งก็คือ คนยากจน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ เยาวชน เหตุการณ์ดังกล่าว ทำให้ผู้นำได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการบริหารงานวางแผนในการจัดการปัญหาที่เกิดขึ้นโดยมีกำหนดนโยบายต่างๆเพื่อช่วยเหลือประชาชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีการส่งเสริมในด้านสุขภาพรณรงค์หรือประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนหันมาออกกำลังกายให้มีภูมิคุ้มกัน กินอาหารที่สะอาด ปลอดภัย สวมใส่หน้ากากอนามัยทุกครั้ง หลีกเลี่ยงในสถานที่ที่มีผู้คนอยู่กันเป็นจำนวนมาก และจัดตั้งกลุ่มอาสาสมัครอนามัยชุมชน ซึ่งเป็นกลุ่มอาสาสมัครที่เกิดขึ้นจากชุมชนโดยแท้จริงเพื่อทำหน้าที่ในการดูแลสุขภาพของประชาชน ไม่ว่าจะเป็นเด็ก ผู้สูงอายุ คนพิการหรือวัยทำงาน รณรงค์ให้ประชาชนปลูกพืชผักปลอดสารพิษไว้บริโภคในครัวเรือน ยกย่องเกียรติของประชาชนให้สูงขึ้น โดยการส่งเสริมให้ประชาชนมีกลุ่มอาชีพเสริมเพิ่มเติมเพื่อให้มีรายได้หมุนเวียนตลอดทั้งปี

บทสรุป

บทบาทผู้นำเป็นสิ่งสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในด้านต่างๆให้ดีขึ้น ถ้าผู้นำมีคุณลักษณะที่ดีและคุณสมบัติที่พึงประสงค์ โดยใช้ความสามารถที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประชาชน จะเป็นการสร้างความสุขหรือความสำเร็จให้เกิดขึ้น การใช้อำนาจในตัดสินใจการวางแผนกำหนดนโยบายของผู้นำนั้นจะต้องมีการใช้อำนาจในทางที่ถูกต้องเพราะอำนาจเป็นสิ่งที่สามารถสร้างความสำเร็จหรือก่อให้เกิดความล้มเหลวและอาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในสังคมได้ ในการเลือกสรรผู้นำก็เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ผู้นำมักจะมีลักษณะบางอย่างที่เด่นมากกว่าผู้ตามและเป็นคนที่มีอิทธิพลเหนือผู้อื่นทำให้ผู้อื่นนั้นยอมทำตาม อีกทั้งถ้าผู้นำเป็นแบบอย่างที่ดีมีคุณธรรมจริยธรรมในการปฏิบัติงาน ผู้ตามหรือประชาชนก็จะนำเอาความประพฤติมาเป็นแบบอย่าง และสิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่ผู้นำควรตระหนักถึงก็คือการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เป็นไปในทางที่ดี ช่วยให้ประชาชนมีคุณภาพในการใช้ชีวิตโดยไม่เดือดร้อนและมีแนวทางในการส่งเสริมความเป็นอยู่ให้ดีขึ้นและนำพาประชาชนไปสู่คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นต่อไปในอนาคต ดังนั้น จากที่กล่าวมาทั้งหมด จะเห็นได้ชัดเจนว่าบทบาทของผู้นำนั้นมีความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในทุกๆด้านเป็นอย่างยิ่ง

บทความนี้จะนำเสนอเกี่ยวกับบทบาทของผู้นำต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน เพื่อให้เห็นถึงความสำคัญและเข้าใจในบทบาทของผู้นำต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยประเด็นที่น่าสนใจ ได้แก่ บทบาทของผู้นำ คุณลักษณะและคุณสมบัติของผู้นำ คุณธรรมจริยธรรมของผู้นำ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน และบทบาทของผู้นำต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

เอกสารอ้างอิง (References)

- การบริหารงานคุณภาพในองค์กร. (2561). *การวางแผน*. สืบค้น 22 กันยายน 2564, จาก https://092687.blogspot.com/2018/07/blogpost_17.html?fbclid=IwAR0PFdJ5WVo2UCxFaa2NSuCEYohqNqcyKnfx_09OHmCZRvb8_OP5x0Nj8AU
- กวี วงศ์พุ่ม. (2542). *ภาวะผู้นำ*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: พี.เค อินเตอร์พริ้นท์.
- พิพัฒน์ จันทรา. (2542). *คุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการครูในสังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัด สระแก้ว*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ยุวดี พ่วงรอด. (2557). *บทบาทผู้นำท้องถิ่นต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะของประชาชนในชุมชนกรณีศึกษานายกองคการบริหารส่วนตำบลบึงกอก อำเภอบางระกำ จังหวัด พิษณุโลก*. สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย พิษณุโลก.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (2560-2564)*. สืบค้น 22 กันยายน 2564, จาก <https://drive>.

google.com/file/d/1VXj7xULoiyzJsNIOHo3zbnkFNG5dntc0V/view.

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2564). *การจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (2566-2570)*. สืบค้น 22 กันยายน 2564, จาก <https://www.nesdc.go.th/main.php?filename=plan13>

สมจิตต์สุพรรณทนต์และนิภามนุษย์ปิย. (2525). *ปัจจัยการพัฒนาคุณภาพชีวิต*. สืบค้น 22 กันยายน 2564, จาก http://digital_collect.lib.buu.ac.th/dcms/files/52920921/chapter2.pdf

สุวัฒน์ มหัตนรินทร์กุลและคณะ. (2540). *เปรียบเทียบแบบวัดคุณภาพชีวิตองค์การอนามัยโลกชุด 100 ตัวชี้วัดและ 26 ตัวชี้วัด*. กรุงเทพฯ: กระทรวงสาธารณสุข.

Kirkpatrick, D.A., & Loke, E.A. (2008). A Longitudinal Study of the Relation of Vision and Vision Communication to Venture Growth in Entrepreneurial Firms. *Journal of Applied Psychology*. 12(7), 24-26